

[Finn Poulsen.]

ændringsforslagene er for så vidt en indrømmelse til vore synspunkter. Det kan vi kun være tilfreds med.

De øvrige ændringsforslag, som er stillet af ministeren, og som vi har tiltrådt i udvalget, skal jeg ikke gøre mange bemærkninger om. De sociale forbedringer, der indeholdes i disse ændringsforslag, er vi enige i. Jeg ved, det var ikke mindst oppositionen, der under udvalgsforhandlingerne sagde: skal vi ikke tage lidt bredere på det, skal vi ikke erkende, at der er også en skævhed i øjeblikket i den gamle boligmasse, for så vidt som man ikke kan få lov til at få et fornødent beløb til dækning af vedligeholdelsesudgifter? Skal vi ikke tage det med og så samtidig give forhøjede tilskud til de mindstbemidlede, de dårligst stillede? Resultatet blev altså, at der blev noget til de dårligst stillede, og det har vi ikke noget imod, men vor tanke om at yde den rimelige retfærdighedshandling, som et vist vedligeholdelsestillæg til den gamle boligmasse, er blev afvist.

Vi kan altså tiltræde disse ændringsforslag og, for så vidt de skulle komme til afstemning i det høje ting, stemme for dem, hvorimod vi ikke kan stemme for de enkelte paragraffer i lovforslaget; her vil vi undlade at stemme. Og for så vidt angår de af socialistisk folkeparti, det ærede medlem hr. Kai Moltke, stillede ændringsforslag, må vi anbefale at stemme imod dem.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen var så bedrøvet over udvalgsarbejdets forløb. Det kan jeg såmænd godt forstå, men det ærede medlem må også forstå, at der var slet ikke så forfærdelig langt igen, hvis man blot ville have givet bare nogle reelle indrømmelser fra regeringens side. Når vi i faser af denne forligsforhandling — jeg har jo forstået, at disse forhandlinger i udvalgene, og det blev også præciseret, er uforbindende forhandlinger; det er i nogen grad en tillidssag, når man forhandler på den måde med ordførerne alene i et udvalg, der er uforbindende — når vi i faser af denne forligsforhandling på visse punkter virkelig var optimister med hensyn til at nå et resultat — og det var jeg — så var det ikke mindst, fordi jeg havde det indtryk, at den højtærede minister lå os nærmere, at der i virkeligheden fra den højtærede ministers

side var langt mere villighed til at komme os i møde. Nu er en minister i et demokratisk land jo ikke, og det skal han vel heller ikke være, nogen magtfuldkommen person.

Der har altså været et eller andet, der har gjort, at stemningen var blevet en anden, og det betyder, at vor indstilling skifter. Det er helt klart, at jeg på et vist stadium af forhandlingerne var af den overbevisning: vi når nok et forlig, vi får nok den smule mere, som vi gerne vil have, vi kommer nok ind i de realitetsforhandlinger om finansieringen, hvor jo meget stærke saglige kræfter står bag os. Jeg behøver ikke at citere de bilag, der ligger i den store stak, vi har.

Det gik altså ikke; forhandlingerne brast før jul, simpelt hen fordi man ikke kunne give oppositionen tilstrækkeligt. Jeg synes ikke, der er noget mærkeligt i det. Er det ikke vilkårene for politisk forhandling? Jeg synes, det er mere mærkeligt, at når man starter forhandlinger, præciserer, at de er uforbindende, at vi står frit, for vi ved, at forhandlingerne i en periode foregår mellem ordførerne alene, som naturligvis må have en ret fri stilling, men som stadig væk skal have rygdækning hjemme — det er da en selvfølge, sådan har socialdemokratiet det også — at det så ikke skulle være sådan, at en ordfører kunne give udtryk for en vis optimisme, kunne gå ret vidt i håb om at få indrømmelser uden bagefter i den politiske diskussion at skulle kritiseres for sine anstrengelser?

Jeg synes, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen skal indstille sig på, at skal vi have disse frie forhandlinger i udvalget, så skal der ikke drives politik på dem bagefter; det er for billigt, og det er ganske overflødig, for det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen ved udmærket godt, at der er aldeles ikke noget skisma mellem venstre og de konservative i boligpolitikken, aldeles ikke.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen gennemgik vor mindretalsudtalelse i betænkningen. Jeg skal derfor henvise til den, hvor vi netop peger på, at hele spørgsmålet om boligbyggeriet skal løses på ganske anderledes bred basis end den, man her er nået frem til.

Jeg vil gerne sluttelig sige til det ærede medlem, når han taler om udligningen og